

מירה הכוועס ומרבה מחלוקת.

(חותם סופר תולדות עמוד קטן)

מעט המחזיק את המרובה
ח. כל דבר רוחני אינו ממעט המקום כמו
שיראה עין בעין איך היה אפשר
шибיראל נכנסו לבית המקדש שהיה רק
כל"ה אמה וישראל היו כפל כפלים מיותר
מצרים. אלא מכח קדושתם מחזיק המועט
את המרובה.

(תורת משה כמ"א במדבר עמוד מה)

חתם סופר אבות פ"ה מ"ה

מעט המחזק את המרובה ט. ...במקום קדישה אין כאן דוחק אשר ע"כ בארץ ישראל היה מחזק כ"ב אנשים אשר עתה אפילו קנים כ"ב או אפשר להכנים שם בכל אותה המדינה, ובעיר הקורש ירושלים שהיה יותר מקודש הייתה העיר בלבד מחזקת אנשי כל המדינה ולא אמר אדם מעולם צרי מקום, ומקום עורה מקודש יותר היה מחזקת כל אלו האנשים עומדים צופים ומשתחים רוחים וכל ישראל מוחזקים בין שני בדי ארון בימי יהושע בן נון כי מקום הקדשה אינו מחזק מקום בעוה"ז.

(דרשות דף רלו ע"א)

מעט מהזיק את המרובה
י. עומדים צופים ומשתוחים רוחים,
נראה דהנמ היה עומדים צופים כי
ההשתוחיה רוחים אין חידוש דמיון
מחזיב מרובה במקומות חדשן. אך היה נס

כעת הוא משורט הירחו מורה רוקא:

(דרשות דף שבד ע"ב)

כל העולם שווה מתמטית א"י
ד. ברכת השוכע בטבע צריך להיות בא"י
וכל העולם מתמטית שותה וכשיצמח
ריבע בא"י ושובע בארץ מצרים הוא לסבה
ידוש לבעל הפסכות ית"ש.

(חתם סופר מקץ עמוד רה)

בטבע או עניינים בא"י

ה. אין בטבע כלל שהוה שום עני בא"י, כי ירבה אנשים מחול אשר על שפת הים ומכוכבי השמים ממועל וירבו כחול ימים לא יצר להם המקום דארץ צבי כתיב והיא מתרחבת לישוביה באופן שיגיע לכל אחד חלק מה מ"מ יהיה בו ספק מזון מאכולת לבתו כי תנתן הארץ יבולת.

(חותם סופר ראה עמוד סב)

טבע הארץ הקדושה

ו. מטבח הארץ הקדושה לסבול מועט את
המרובה, והיינו בהיות האנשים קדושים
ואו תתקדש גם כל מאודם ומקנה בהמתם
עמים, ולא תתמה שחררי כל נכרים צריכים
טבילה בהכנסם לקדושת ישראל.

(חותם סופר לך ליד עמוד מב)

ז. ידוע כי עקירה השטן והקליפות מרחיבים לנו העולם, לכן היה א"י מוחיק אנשים שלא כדרך הטבע הרבה יותר מהראוי משומש שהיה האoir וכך מקליפות, ולכן נקרא ארץ צבי שאין לצבי

הארץ, בידוע א"י הוא שער השמים וכו'.
(חתם סופר עקב עמוד מד)

טבע א"י להוסיפ אחדות
יד. מדרך טבע הארץ הקדושה להוסיפ
עוד אחדות אהבה ורעות
להצדיקים היושבים במשахו"ל ונתן לך
ה' שם לב רנו בבל הוא דכתיב, ואם
אמנם ח"ז יש מונעים שלא תוכל הארץ
קדושה להעלותם ולהתאחדם אוי
אדרכא גורם רע יותר עד שאפלו
האנשים בעצם יריבו וירגנו זע"ז כי
מקום המשפט והצדק שמה הרשע
ואהיות הקליפה ביותר עד מי שנдол
מחבריו יצרו נдол הימנו.

(חתם סופר לך עמוד מב)

טבע א"י לגדל אנשי חסד
טו. אחוזו"ל וננתן לך שם לב רנו בבל
כתב, כי מטבח הארץ הקדושה לגדל
אנשי חסד וכו', משא"כ בבל וח"ל טבעם
להוליד ולגדל אקרים בלתי לרחים.

(דרושים ואגדות עמוד רל)

מעלות בני א"י על בני בבל
טו. בני בבל יש להם יתרון על בני א"י
בשני דברים, א' כי לשונם יותר
מדוקדק מלשון בני א"י, והשני כי שכלם
יותר חד מבני ארץ ישראל בידוע, אמנם
לבני א"י יש מעלה גדולה על בני בבל
להיותם מכובנים האמת יותר, כי אויר ארץ
ישראל מטהורה מכל טומאה ואין מוסף
שקר וסברות כויבות, משא"כ בני בבל
לכן חד בני א"י שקול כתרי מבני בבל כי

שיעמדו צופפים ויקבלו שכר אגרא דבר
כליה דוחקא.

(חתם סופר ויקרא עמוד קלא)

מוועט המחזק את המרובה
יא. ...והנה נס הוה איננו רחוק בעינינו
כלל כי בכל מקום שעסוק התורה
ברבאים מצויה אוי הרחיב ה' לנו כי
הקליפות והטומאה מסתלקים והרחבת
מצוי בכל דבר רוחני המסולק ומובדל
מכל גשמי הרי ה' הוא חוץ לנדר הזמן
והמקום.

(דרשות ר' רחל ע"ב)

מוועט המחזק את המרובה
יב. וזה יודע כי עני ראו בח"ל דבר זה
ולאוכל לפרש מפני פריצי עמנואל
וא"ב מא רבותא דעשרה נסים נעשו
בביהם"ק, אבל הנם הוה עומדים צופפים.
(שורת חלק יודה דעה ס"י רל)

מוועט המחזק את המרובה
יג. כשהישראל עושים רצונו של מקום אין
מקום צר בארץ ישראל כי הוא
מתרחב והולך לאין שיעור, וכן כשהישראל
עדין מעתים מ"מ נתמלא ארץ ישראל
מהם ולא יפחו מחיות השדה וכו', וכן
אם ירבו מאר מ"מ יספיק להם ארץ
ישראל וכו', אך אם אינם עושים רצון כל
כך צריכים לכבות מדינות אחרות שאינם
ארץ ישראל לדור שם, וاع"ג דכל מה
שיכבשו יש לו דין א"י לכל המצוות
הנוגנים בארץ מ"מ אין קדושתו קודשת